

Kerkrazzia in Kessel

Op zondag 8 oktober 1944 vond de eerste en grootste razzia plaats. Ze gingen zoals altijd eerst naar de kerk en toen de mis afgelopen was, werden ze door de Duitse soldaten bijeen gedreven en meegenomen naar Duitsland om slavenwerk te verrichten.

Er werden 2000 mannen uit de kerk mee genomen en nog eens 1000 gewoon thuis opgehaald. Ze moesten mee, want anders gingen ze eraan.

Ze moesten in veewagons mee naar Duitsland. Het was er vies en vol. Ze zaten er met 60 tot 80 mensen in een wagon.

In Duitsland

Toen ze op het kamp aan kwamen was daar een ruimte waar je moest slapen, je behoefte moest doen en je je maar moest vermaken. De plek waar je je behoefte kon doen, was vies, maar ja het zou wel moeten. Overal in de ruimte waren beestjes en enge ziekten, omdat er voor hen al joden hadden gezeten.

Ze hadden ook geen schone kleren bij zich en kregen vies eten. Het eten ging nog wel. Je moest wel eten, anders overleefde je het niet. Maar de kleding was het ergste, want je had alleen bij je wat je aan had. Met de kleding die je aan had, moest je ook de winter door. Het was koud maar om het warm te krijgen, zat je tegen elkaar aan.

Ze moesten werken.

Naar huis

En ongeveer zeven à acht maanden later, op 13 mei 1945, konden ze terugkeren naar Nederland. Maar eerst voordat ze naar huis konden moesten ze ingespoten worden. Ze hadden last van vlooiën, luizen en van nog meer andere enge insecten. Daarna konden ze naar huis, waar ze met blijdschap werden ontvangen.

Ze konden weer een beter leven leiden, maar... met nog altijd die afgrijselijke herinneringen in hun hoofd.

Annemargreet van Huffelen groep 8b

en

Batoul Rahimi groep 8a

Basischool De Merwijck, Kessel

De heer Koen Willems vertelt vanuit zijn eigen ervaringen het verhaal over de kerkrazzia. Goed voorbereid weet hij de leerlingen van de twee groepen 8 een uur lang te boeien. Rechts de heer Jeu Colbers, die in Kessel de oorlog van nabij meemaakte, volgt ook het indringende verhaal van Koen Willems.

De heer Koen Willems gebruikt zijn aantekeningen om ook maar niets te vergeten.

Na het verhaal bleven de kinderen geboeid. Vele vragen werden om de heer Willems en de heer Colbers afgevuurd.
De verhalen en de gedichten van de leerlingen geven aan hoe het verhaal hen heeft aangegrepen.